

Hallo hallo hallo, ik ben Marijke Van Hoorebeke



Je woont en werkt in België. Kun je ons vertellen hoe het is om in België Muziek op Schootlessen te geven.

Ik woon en werk in Gent, België. Ik startte hier met geven van muzieklessen ouder en kind in 2008. In 2011 richtte ik mijn eigen organisatie Tinkel op www.tinkel.be. In die periode volgde ik ook de docentenopleiding Muziek op Schoot in Utrecht.

Toen ik startte, was Muziek op Schoot nog een heel nieuw en ongekend fenomeen in Vlaanderen. In Gent was er welgeteld één plek waar je dit kon volgen. Ondertussen is hier veel verandering in gekomen en zijn er tal van initiatieven ontstaan. Dit heeft veel te maken met de komst van de opleiding 'Muzikale vorming van jonge kinderen' in Mechelen.

Ik vind het geweldig leuk om Muziek op Schoot lessen te geven, erg boeiend en uitdagend ook. Belgische ouders vinden gemakkelijk hun weg naar de cursussen.

Heet het in België ook Muziek op Schoot?

De merknaam 'Muziek op Schoot' wordt hier niet zo nauwgezet gebruikt. Het gebeurt wel vaker dat mensen deze titel voor hun cursus gebruiken, zonder dat ze de opleiding volgden. Maar de lessen worden ook aangeboden onder andere namen, net zoals in Nederland het geval is vermoed ik.

Heb je ouder-kindgroepen?


Ik heb zelf ook ouder-kindgroepen, jazeker. Deze gaan door op zaterdagochtend. Sinds kort bied ik deze lessen ook aan op vrijdagochtend. Groot verschil met Nederland is dat de lesgroepen hier tijdens de weekdays moeilijk te vullen zijn. In België starten kinderen immers met de kleuterschool wanneer ze 2,5 jaar zijn. Daar moet je ook nog bijrekenen dat beide ouders vaak full time werken. Kinderopvang is bij ons een heel stuk goedkoper dan in Nederland. Op vrijdag had ik tot nu toe wel enkele kleine, gezellige groepen. Daar ben ik blij mee.

Zijn er (nog meer) verschillen met Nederland?

Er zijn zeker verschillen met Nederland merkbaar. De aard van de Belgen is bijvoorbeeld een stuk minder 'recht voor de raap' dan bij Nederlanders meestal het geval is. Mensen hebben hier wat meer tijd nodig om los te komen. Ik maakte het al een paar keer mee dat Nederlandse collega's zich hierover verwonderen wanneer ze een workshop in België komen geven.

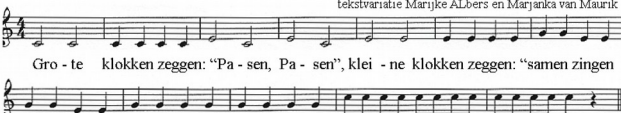
Er zijn ook soms grappige verschillen in taal of cultuur. Voor ons Belgen betekent 'lopen' bijvoorbeeld 'rennen' en is het geen synoniem van 'stappen'.

Een Nederlandse Mos collega keek ook eens vreemd op wanneer ik zong over de Paasklokken. In Nederland komt immers enkel de Paashaas, stelden we beiden verwonderd vast. Wij hebben hier ook vliegende klokken die eitjes naar beneden laten vallen.



Grote klokken

traditioneel
tekstvariatie Marijke ALbers en Marjanka van Maurik



Gro - te klokken zeggen: "Pa - sen, Pa - sen", klei - ne klokken zeggen: "samen zingen
samen zingen", En die klei - ne klingel klokjes: "tingelinge - lingelinge - lingelingeling".



Bootje varen

traditioneel lied 'schuitje varen'
tekstvariatie Marijke Van Hoorebeke



Boot-je va - ren, thee-tje drinken, va - ren we naar de
o - ver kant. Jij en ik, dat is ple- zant.
sa - men naar ons huis- je, met m'n lie- ve mui- sje

uit: Muziek tussen school en school

Sommige Nederlandse cultuurliedjes zijn niet gekend in Vlaanderen, bijvoorbeeld 'schuitje varen'. Daarom paste ik de tekst aan, het is hier immers geen smakelijk idee om zoete melk met room en brokken te drinken. Zie liedje hierboven. Het woord 'plezant' is dan weer courant woord in Nederland. Jan Huigen is hier ook een vreemde snuiter, niemand kent het lied.

Heb je collega's in België, waar je mee kunt uitwisselen, vergaderen, fb, oid?

Er zijn enkele collega's in België waar ik mee kan uitwisselen of mee kan afspreken om samen naar een studiedag in Nederland te rijden. Eén collega Marian volgde net als ik de docentenopleiding in Nederland, ik wil haar graag uitnodigen voor het volgende interview.

Doe je er naast Muziek op Schoot er nog andere werkzaamheden naast?

Ik werk deeltijds als docent muziek en muzische vorming voor de lerarenopleiding kleuteronderwijs van Arteveldehogeschool. Dat is wat men in Nederland begrijpt onder 'Pabo'. In combinatie met het runnen van een huishouden en grootbrengen van kleine dreumes is dit best een vol programma.

Kun je iets over een mooi of bijzonder moment uit een les vertellen?

Ik vind het altijd erg mooi wanneer ouders en kinderen zich binnen een les zò veilig gaan voelen, dat ze het helemaal op hun eigen manier gaan doen. Zich niets aantrekken van 'hoe het zou moeten' en helemaal afstemmen op elkaar. Dan ontstaat de magie. Bijvoorbeeld tijdens een stapliedje in de kring sprong een mama bij STOP als een kikker op de grond voor haar dochter. Ze hadden zoveel pret. Dan maakt mijn hart een sprongetje.

Hoe was jijzelf als peuter?

Ik was geen rokkenhanger. Nieuwsgierig en wel wat eigenzinnig, denk dat ik nog altijd wel zo ben :-). Ik glipte als peuter bijvoorbeeld 's avonds, als ik in mijn bed moest liggen, naar het balkon van ons huis (eerste verdieping) om naar voorbijrijdende fietsers te kijken. Mijn ouders schrokken zich een hoedje toen voorbijgangers aanbelden dat ik er kindje op het terras stond met hoofd door de balustrade.

Wie ga jij hierna interviewen?

Ik zou graag als volgende Marian Haven interviewen, mijn collega in Gent.

Bedankt Marijke voor het beantwoorden van de vragen.